

blot fastholder, at Rigsdagen i alle Tilfælde, hvor en Udgift skal afholdes, som behøver Bevilling for at afholdes, men ikke forud er bevilliget, forbeholdes den endelige Bevilling deraf. Ved Siden af disse Poster er der ikke ganske saa, som allerede maae antages at være indbefattede under den tidligere Bevilling. Hertil høre navnlig alle de Poster, som kun tilnærmelsesviis kunne beregnes. Naar f. Ex. Hæren skal forsynes med Fouflage eller Brød, naar der er Tale om Anskaffelse af Brænde, og i alle saadanne Tilfælde, hvor Prisen paa Gjenstandene er varierende, da er det umuligt for Ministeriet og Rigsdagen, idet Finantsloven vedtages, noie at bestemme, hvilken Sum der skal bevilges. I alle flige Tilfælde maa det imidlertid antages, at den Bevilling, der findes Sted, er en Bevilling af Ting, og ikke alene af Pengesummer. Naar f. Ex. Soldaten skal forsynes med Brød, saa kan man ikke afsnappe ham en Deel af Brødet, fordi Prisen derpaa er steget. Der er vel enkelte Poster, som kunne frembyde nogen Vanskelighed, fordi de synes at være af en blandet Natur. Naar der saaledes f. Ex. i § 4 foreses en Bevilling til Brænde til Høiesteret, da kan man sige, at denne Post vel er en Regnskabspost, forsaavidt Brændepriiserne vare stegne, men at det derimod bør være en Bevillingspost, dersom der forbruges mere Brænde, end man har beregnet; men det maa dog erindres, at man bevilger Brændet for at opvarme et vist Antal Værelser, og at altsaa Vinterens Strenghed kan have en afgjørende Indflydelse i saa Henseende, og Ingen vil dog forlange, at f. Ex. Høiesterets-Assessorerne skulle fryse, fordi Vinteren er streng. Man gaaer altsaa ud fra, at der skal være et passende Quantum Brænde til at opvarme Værelserne med. Det vil naturligviis være Statsrevisionens Sag nærmere at prøve, om der har været ødslet med Statens Midler, eller om f. Ex. Brændet ikke har slaaet til, fordi der er begaaet Svig dermed, men Rigsdagen kan neppe være opfordret til paany at bevilge denne Post, efterat den allerede har bevilget et Beløb til Opvarming af Retslocalerne, men maa skyde en saadan Post ud, og overlade Revisionen at kontrollere, om en fornuftig Deconomi i det givne Til-

fælde har været anvendt. Paa samme Maade stiller Forholdet sig, naar der begjæres en Sum til Straffeanstalterne; thi Ministeriet kan ikke være forpligtet til at skaffe en bestemt Sum for de Varer, der sælges fra Straffeanstalterne, eller at ernære Fangerne for en bestemt Pris, fordi Priserne ligeledes ere varierende, baade i den ene og den anden Retning, hvad enten der er Tale om Kjøb eller Salg. — Der er dernæst en anden Klasse af Poster, som vi ligeledes troe at burde skyde ud, nemlig naar en Mand har en bestemt lov hjemlet Ret til at fordre Betaling, som ikke forud har været beregnet, eller ikke har kunnet beregnes; i saadanne Tilfælde maa man gaae ud fra, at han isølge Loven kan fordre Summen, uden at der fra Rigsdagens Side behøves nogen Bevilling deraf. Naar f. Ex. som her er Tilfældet, en Læge stiger til en høiere Gage, som Alderstillaag, saa er det tilfældigt, at det forud er beregnet, at et saadant Tilfælde vilde indtræde, men han maa kunne fordre Summen, enten Rigsdagen bevilger den eller ikke. Altsaa mener jeg, at vi bør skyde saadanne Poster ud som Regnskabsposter, og at det maa prøves af Revisionen, om det forholder sig saa, om Loven hjemler den Ret og han har den Alder som Embedsmand, at han kan gjøre Fordring paa Tillæget. — Der er endelig en tredie Klasse Poster, nemlig hvor Udgiften er bevilliget, hvor det, der skulde anskaffes, er anskaffet, men Regningen ikke er indkommet i Tide, saaledes at den kunde opføres paa Regnskabet for det Aar, for hvilket Udgiften var bevilliget. Det er Poster, der forekomme flere forskjellige Steder, navnlig under Krigsministeriets Budget; ved dem gaaer Udvalget ud fra, at Ministeriet, ligesom private Mænd i lignende Tilfælde, bør have en Conto, der kan kaldes 31te Marts-Contoen, under hvilken opføres alle de Poster, der falde paa det foregaaende Aar; naar Regningerne ikke ere indkomne til 31te Marts, staaer Contoen aaben en vis Tid, indtil det bliver muligt at inddrage og afgjøre dem alle. Det vilde føre til en stor Vidtløftighed og til evig gjentagne Forhandlinger og Prøvelser, naar man saaledes skulde vende tilbage til det foregaaende Aar, undersøge, om Posten var bevilliget, og